

Η Ανάλυση († Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 10 Ιουνίου, 2021

(Πρ. 1. 1-12, Λκ. 24.36-53)

Ἡ Ανάλυση τοῦ Κυρίου εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς σημαντικοὺς κρίκους τῆς ἀλυσίδας τοῦ αἰώνιου ἀνθρώπινου πεπρωμένου. Ἡ ἱστορία ἀρχίζει τὴ στιγμή πού ὁ Θεὸς καλεῖ τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία στὸ εἶναι μὲ τὸν Παντοδύναμον δημιουργικὸν Τοῦ Λόγου. Ὁ κόσμος αὐτὸς τοποθετεῖται ἀπέναντι στὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὸ δημιουργικὸν Λόγον **καλεῖται ὄχι ἀπλῶς στὴν παροδικὴ ζωὴ ἀλλὰ στὸ νὰ παραμείνει αἰώνια μέσα στὴ χαρὰ καὶ τὴ δόξα τοῦ Κυρίου του**. Τὸ πεπρωμένο τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἀνθρώπου γεννιέται μὲ μία **προσφορὰ ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ μακαριότητα τῆς φιλίας μαζί Του μέχρι τὰ τέλη τῶν αἰώνων**.

Ὅταν ὑστερὰ ὁ ἄνθρωπος ἀποσκίρτησε ἀπὸ τὸ Θεό, ὅταν ἐξ αἰτίας τῆς προδοσίας τοῦ ἀνθρώπου τὸ σύμπαν παραδόθηκε στὴ φθορὰ ὁ Θεὸς **δὲν ἀπόσυρε τὴν ἀγάπην Του, δὲ μᾶς ἐγκατέλειψε. Ὁ Θεὸς δὲν ἔγινε ποτὲ ἕνας ἀπέξω γιὰ τὸν κόσμον Του**, οὔτε στὶς ὥρες τῆς ζωῆς τοῦ Παραδείσου οὔτε καὶ στὰ χρόνια καὶ τοὺς αἰῶνες τῆς πτώσης. Ἐργαζόταν ἀδιάκοπα μέσα στὸν κόσμον ζωντανεύοντας στὶς ἀνθρώπινες καρδιὰς κάθε τι τὸ καλὸ καὶ ἀληθινόν, στέλνοντας τοὺς φύλακές Του ἀγγέλους, τοὺς προφῆτες Του καὶ τοὺς ἀγγελιαφόρους τοῦ λόγου Του. **Ὅταν τέλος ὠρίμασαν οἱ καιροί, ὁ ἴδιος ὁ Κύριος εἰσῆλθε προσωπικὰ στὴ ζωὴ τοῦ κόσμου**. Μὲ τὴν ἐνσάρκωσίν Του ὁ Θεὸς εἰσῆλθε στὸ ἱστορικὸ πεπρωμένο τοῦ ἀνθρώπου διαγράφοντας ἔτσι τὴ διαχωριστικὴ γραμμὴ ἀνάμεσα στὸ ἱστορικὸ αὐτὸ πεπρωμένο καὶ τὴ Θεϊκὴ αἰωνιότητα. Ἐνωσε ἀκόμα μὲ τὸν ἑαυτό Του, μὲ τὴ Θεϊκὴ Του φύσιν ὀλόκληρη τὴν κτίσιν Του - τὴν ἀνθρώπινή μας σάρκα τὴν ὁποία φόρεσε ὄχι γιὰ ἕνα ὀρισμένο χρονικὸ διάστημα ἀλλὰ γιὰ πάντα, τὴ γῆ μας, τὸ στερέωμα - καὶ ἀπέδειξε ἔτσι τὶς ὑπέροχες τῆς ιδιότητες καὶ τὴ δόξα τῆς: τὸ κάθε θεϊκὸ δημιούργημα εἶναι ἱκανὸ ὄχι ἀπλῶς νὰ συναντήσῃ τὸ Θεὸ ἀλλὰ καὶ νὰ εἶναι πνευματοφόρο, Θεοφόρο.

Ὁ κτιστὸς κόσμος ὄχι μόνον δὲν καταστράφηκε ἀπὸ τὴν ἐπαφὴν του μὲ τὸ αἰώνιον καὶ τὴν ἔνωσίν του μὲ τὴ θεϊκὴ φωτιὰ ἀλλὰ ἀντίθετα ἀναζωογονήθηκε, μεταμορφώθηκε καὶ πῆρε τὴν ἀληθινὴ ἀξιοπρέπειά του, εἰσῆλθε στὸ ἀληθινὸ πεπρωμένο τῆς Δημιουργίας. Οὔτε κι αὐτὸ ὅμως δὲ στάθηκε ἀρκετό. Ὅταν ὁ Χριστὸς μὲ τὸ θάνατό Του νίκησε τὸ θάνατον ἀναλήφθηκε στὸν οὐρανόν· καὶ ἀνεβαίνοντας στὰ βᾶθη τῆς θεϊκῆς ἀκαταληψίας ὁ Κύριος πῆρε τὴν ἀνθρώπινή μας φύσιν, τὴ σάρκα πού δέχτηκε ἀπὸ τὴν Παρθένον, τὴν ὕλην τοῦ κτιστοῦ κόσμου, μαζί Του μέσα στὸ Μυστήριον τῆς

Τριάδας.

Ὁ Χριστὸς ἀναλήφθηκε στὸν οὐρανὸ τὴν ἡμέρα ἐνὸς εὐλογημένου καὶ ὑπέροχου χωρισμοῦ ὁ ὁποῖος ἀποδείχτηκε πὼς δὲν ἦταν μία ἀπομάκρυνση, διότι **μὲ τὸ νὰ ἀναληφθεῖ στοὺς οὐρανοὺς ὁ Κύριος δὲν ἔφυγε μακριά μας**. Ὁ οὐρανὸς δὲν εἶναι τὸ στερέωμα, μία ὀρισμένη ἀπόσταση ἀπὸ ἐμᾶς ἀλλὰ τὸ μυστήριο τῆς πανταχοῦ Θεϊκῆς Παρουσίας, ἡ δόξα τὴν ὁποία εἶχε ὁ Χριστὸς πρὶν ἀπὸ τὴ δημιουργία τοῦ κόσμου. Ὅταν δὲ ὁ Χριστὸς λέει: «*εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι*» (Ματθ. 16, 24), δὲ μᾶς λέει ἀπλῶς ὅτι κατὰ τὴ διάρκεια τῆς παροδικῆς ὑπαρξῆς μας ὀφείλουμε νὰ ἀποδεσμευτοῦμε ἀπὸ τὴν κάθε μορφή ἀγάπης τοῦ ἑαυτοῦ μας, νὰ δεχτοῦμε τὸ βάρος τῆς ἐπίγειάς μας ζωῆς καὶ νὰ Τὸν ἀκολουθήσουμε, πρῶτα ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀπ' ἐκεῖ στὴ Γεθσημανῆ καὶ τὴ δίκη καὶ τὸ σταυρό, οὔτε ἀκόμα μόνο ὅτι ἐκεῖνος ποὺ θὰ Τὸν ἀκολουθήσει μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ θὰ ἀναστηθεῖ καὶ πάλι τὴν ἔσχατη μέρα: ἀνοίγει μπροστὰ μας ἀκόμα μεγαλύτερες δυνατότητες. Καλούμαστε νὰ Τὸν ἀκολουθήσουμε καὶ σύμφωνα μὲ τὸ δικό Του λόγο (Ἰω. 17.24) νὰ εἴμαστε ἐκεῖ ποὺ εἶναι καὶ Ἐκεῖνος, μέσα στὴν αἰώνια δόξα τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ.

Ἵστερα ἀπὸ δέκα μέρες θὰ γιορτάσουμε τὴν Πεντηκοστή. Περιμένουμε πὼς θὰ μπορέσουμε νὰ δεχτοῦμε τὴ **Δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος** ἐφ' ὅσον μὲ τὸ βάπτισμα ἔχουμε γίνει, μέχρις ἐνὸς ὀρισμένου σημείου τουλάχιστο, τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐφ' ὅσον γιὰ χρόνια τώρα παίρνουμε τὴ θεία Κοινωνία. Μέσω τῆς δωρεᾶς αὐτῆς ἢ ἀνανεωμένη μας ἀνθρωπότητα μπορεῖ νὰ πυρποληθεῖ μὲ τὴ φωτιὰ τῆς αἰώνιας ζωῆς.

Ἄς προετοιμαστοῦμε εὐλαβικὰ καὶ προσεκτικὰ ὥστε νὰ γίνει πράγματι δυνατὴ ἡ ἀνανέωση τῆς ζωογονητικῆς καὶ μεταμορφωτικῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἄς ἔλθουμε ἐκείνη τὴ μέρα στὴν ἐκκλησία ἔτοιμοι **νὰ ξεκινησομε μέσα στὸ Χριστὸ καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μία καινούρια ζωὴ** καὶ νὰ γίνουμε πραγματικὰ καὶ ὄχι μόνο στὰ ὄνειρά μας αὐτὸ ποὺ ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος Ἀντιοχείας ὀνομάζει τὸ ζωντανὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τὸν «ὀλοκληρωμένο Χριστό», ὅπου ἐνοικεῖ ἡ πληρότητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Δεχόμενοι λοιπὸν τὸ Πνεῦμα αὐτὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς υἱοθεσίας ἃς γίνουμε - ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Εἰρηναῖος τῆς Λυῶν μὲ ἀκόμη περισσότερη τόλμη - «ὁ Μονογενῆς Γιὸς τοῦ Θεοῦ μέσα στὸ Μονογενῆ». Εἶθε ἡ εὐλογία καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου νὰ εἶναι μὲ ὅλους μας.

(Πηγή: agiazoni.gr)